

ge gyldighedsdato er indrejst og har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland. Hvis dette er tilfældet, er datoen for udlændingens første indrejse i et Schengenland bestemmende for, fra hvilket tidspunkt halvårsperioden påbegyndes. Der regnes således i faste halvårsperioder, der påbegyndes ved den første indrejse i et af Schengenlandene.

Efter Schengenkonventionens artikel 15 kan et Schengenvisum i princippet kun udstedes, når indrejsebetingelserne i konventionens artikel 5, stk. 1, litra a), c), d) og e) er opfyldt. Efter ændringen af Schengenkonventionens artikel 18 skal indehavere af et nationalt langtidsvisum opfylde de samme indrejsebetingelser, for at det nationale langtidsvisum kan have samme gyldighed som et Schengenvisum. En udlænding med et nationalt langtidsvisum skal således for at have ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i op til tre måneder fra visummets oprindelige gyldighedsdato være i besiddelse af gyldigt rejsedokument (litra a) og kunne forelægge dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder samt have de nødvendige midler til sit underhold (litra c). Den pågældende må endvidere ikke være indberettet som uønsket til Schengeninformationssystemet (litra d) eller udgøre en trussel for Schengenlandenes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forpligtelser (litra e). Betingelserne er gennemført i udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 2-7.

Hvis indrejsebetingelserne ikke er opfyldt, kan den pågældende udlænding afvises efter udlændingelovens § 28, medmindre der er grundlag for at tillade gennemrejse uden ugrundet ophold efter den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 3, 4. pkt. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 2 b, stk. 3, 1. pkt.

Uden for de tilfælde, hvor en udlænding med nationalt langtidsvisum har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil tre måneder fra visummets oprindelige gyldighedsdato, har en indehaver af et nationalt langtidsvisum således fortsat ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark. En udlænding med nationalt langtidsvisum har herved ret til efter den nævnte tre måneders periode, hvor udlændingen har ret til indrejse og ophold her i landet eller i et andet Schengenland, uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark i resten af visummets gyldighedsperiode. Den pågældende kan i disse tilfælde alene afvises efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7, jf. udlændingelovens § 28, stk. 6, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 4, er identisk med den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 2 b, stk. 3, 2. pkt.

Til nr. 3

Efter Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere, artikel 3, stk. 1, litra a, er udsendelsesafgørelser, der er truffet af et Schengenland, omfattet af direktivet, bl.a. når udsendelsesafgørelsen er baseret på en alvorlig og konkret trussel mod den offentlige orden eller den nationale sikkerhed og er truffet i forbindelse med, at udlændingen er dømt for en lovovertrædelse, der straffes med mindst 1 års fængsel, eller i forbindelse med, at der foreligger alvorlige grunde til at antage, at udlændingen har begået alvorlige strafbare handlinger, eller der foreligger reelle indicier for, at den pågældende påtænker at begå sådanne handlinger på et Schengenlands område.

Har en sådan udlænding opholdstilladelse i et andet Schengenland, giver udsendelsesafgørelsen efter direktivets artikel 3, stk. 1, litra 1, sidste led, mulighed for at inddrage opholdstilladelsen, hvis der er hjemmel hertil i den nationale lovgivning i det land, der har udstedt opholdstilladelsen.

En udsendelsesafgørelse, der er truffet på grund af manglende overholdelse af de nationale bestemmelser om udlændingens indrejse og ophold, jf. direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, giver derimod ikke en sådan inddragelsesmulighed.

Der henvises nærmere til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.

På den baggrund foreslås det i § 19, stk. 4, 1. pkt., at en tidsbegrænset eller en tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, hvis en administrativ myndighed i et andet Schengenland eller i et land, der er tilknyttet De Europæiske Fællesskaber, på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-25 eller § 25 a, stk. 1, eller stk. 2, nr. 3, har truffet en endelig afgørelse om udsendelse af en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber.

Det bemærkes, at der i den foreslåede bestemmelse som følge af, at Storbritannien deltager i vedtagelsen og anvendelsen af direktivet, jf. herved lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4, henvises til såvel administrative myndigheder i andre Schengenlande som administrative myndigheder i lande, der er tilknyttet De Europæiske Fællesskaber. Når der i det følgende henvises til Schengenlandene, indebærer dette derfor også en henvisning til Storbritannien, selvom Storbritannien ikke er tilsluttet Schengenkonventionen. Hvis Irland beslutter at deltage i anvendelsen af direktivet, finder den foreslåede bestemmelse også anvendelse i forhold til Irland. Så længe Irland ikke